

UTRIP ŽIVLJENJA V KRAJEVNIH SKUPNOSTIH • UTRIP ŽIVLJENJA V KRAJEVN

IZ KOMUNALNE SKUPNOSTI

O vodovodu na Rakitni

Ko smo šli na referendum za uvedbo tretjega samopriskupstva smo vsi prav dobro vedeli, za kaj glasujemo, v katere objekte bomo vložili svoj denar. Odločili smo se, med drugimi, tudi za Mladinsko klimatsko zdravilišče na Rakitni.

Da pa bi zdravilišče sploh lahko začeli graditi, je potrebno izgraditi vodovod.

Krajani krajevne skupnosti Rakitna so se naloge, svojega dela, resno lotili in pričeli z zbiranjem dodatnih sredstev, pridobivanjem projektne dokumentacije, ustreznih dovoljenj in pričeli tudi že z gradnjo. Do sedaj so opravili dela v vrednosti desetih milijonov, zbrali pa so že preko devetsto starih milijonov. Vrednost vodovoda je zaenkrat ocenjena na približno 5 starih milijard dinarjev.

In čeprav je Zdravilišče objekt, ki naj bi ga zgradili s sredstvi tretjega samopriskupstva, je skupnost Samopriskupstva III za izgradnjo vodovoda doslej prispevala le 200 starih milijonov s poudarkom, da je skupnost S III zelo zainteresirana, da se z izgradnjo objekta prične že v letošnjem letu in da s prispevkom 200 milijonov zahtevajo zagotovitev, da bo prihodnje leto v objekt pritekla neoporečno pitna voda.

Na razgovoru vseh odgovornih za izgradnjo vodovoda

na Rakitni, ki ga je že drugi organizirala občinska komunalna skupnost, je bilo na osnovi investicijskega programa izgradnje vodovoda ugotovljeno, da za predvidena letošnja dela primanjkuje še približno sedemsto starih milijonov. Od kod dobiti ta sredstva? Mestna komunalna skupnost ga nima, kreditov pri LB ni mogoče najeti, krajani pa – le od kod naj ga še vzamejo?

Zaključek sicer burnega razgovora je bil, da naj bi krajani prispevali za vodovod 20 odstotkov njegove vrednosti, skupnost Samopriskupstva III pa 30 odstotkov, kar je bilo po mnenju prisotnih, vsaj večine, (predstavniki skupnosti S III pa na razgovor niso prišli, ker da svoje obveznosti že opravili) najbolj logično. Sprejeli pa so tudi sklep, da mora Zveza komunalnih skupnosti ljubljanskih občin pripraviti sporazum o financiranju izgradnje vodovoda za leto 1984 z naslednjimi udeleženci: Mestnim vodovodom, Skupnostjo Samopriskupstva III, KS Rakitna in Zvezo komunalnih skupnosti ljubljanskih občin.

O tem, da vodovoda ne bi zgradili, seveda nihče ni govoril, saj je vsem jasno, da je nujen. Upajmo le, da se dogovarjanja o tem, kdo bo obrnil svoje žepce, ne bodo predolgo zavlekla.

NINA ČOŽ

OB PRAZNIKI V POLHOVEM GRADCU

Leto uspešnih rezultatov

»Prijetno sem presenečen, ko vidim vašo veliko zavzetost in napore pri delu ter finančni prispevek krajanov za izgradnjo tistih objektov skupnega pomena, ki so življenjsko pomembni za vas. Tako je bil zgrajen most čez Gradaščico v Srednji vasi, vodovod Babna gora-Dolentja vas, napeljava elektrike na Setnici-Mučkov graben, telefonsko omrežje Briše Praproče, zajetje vode v Polhovem Gradcu... Tako je pohvalil Julij Planinc, predsednik OK ZK, Polhograjsčane, ko jim je spregovoril na slovesnosti ob praznovanju krajevnega praznika.

Slovesnost je bila letos na Brišah, na hribovski kmetiji visoko nad središčem polhograjske krajevnosti. Kljub temu, da se je bilo treba precej visoko povzpeti, se je na slovesnosti zbralo veliko

krajanov, ki pri delu nikoli ne stojijo ob strani, če je treba v KS kaj narediti.

Ob praznovanju krajevnega praznika so tudi letos podelili nagrade »12. maj« in priznanja sveta krajevnosti. Priznanja »12. maj« so letos prejeli: Bernard Tominec, krajani vasi Setnik (Zalog) ter krajani krajevnosti Gradac v Beli krajini, s katero je pobratena krajevna skupnost Polhov Gradec. To priznanje pa je letos prejel tudi Janez Kovač, predsednik občinskega komiteja za urbanizem in varstvo okolja. Priznanja sveta krajevnosti Polhov Gradec pa so letos prejeli: Svetko Lapajne, Pavel Jagodič, Franc Lamovec, Ludvik Kozjek, Ludvik Setnikar, Janez Kozjek, Franc Setnikar, Janko Završnik, Štab CZ v krajevni skupnosti ter Jože Dolinar.

NA BARJU

Praznovali krajani štirih KS

Čeprav so se krajevne skupnosti Barje, Krim, Galjevica in Peruzzi ob preoblikovanju KS ločile med seboj in so iz ene velike nastale štiri manjše KS, je še vedno marsikaj, kar te krajevne skupnosti naredijo skupaj. To velja tudi za praznovanje krajevnega praznika, ki so ga letos slavili v soboto, 19. maja. Že dopoldne so se krajani zbrali na pohodu k spomeniku v Kozlarjevi gošči, slovesnost ob krajevnem prazniku pa je bila zvečer v Zadrskem domu na Barju.

Ob tej priložnosti so krajanom, ki so v minulem letu veliko pripomogli pri razvoju KS, podelili bronasti znak OF. Bronasti znak OF so letos prejeli: v krajevni skupnosti Barje Marija Hrušvar, Marjan Keršič-Belač, Brane

Križman, Janez Ponikvar, Franc Snoj, Mohor Svoljšak in Vlasta Zadnikar. V KS Krim sta bronasti znak prejela Borut Božič in Milena Dolar, v KS Galjevica pa so bronasti znak podelili Petru Zajcu, Marti Polajnar in Jožetu Kanalcu. V KS Peruzzi so bronasti znak prejeli: Janez Jan, Marija Krnc, Pavla Zajc, Mihela Javornik in Maja Goli.

Organizacija slovesnosti ob krajevnih praznikih so prevzeli v KS Barje. V kulturnem delu programa so nastopili člani kulturno-umetniškega društva Barje – dramska skupina, pevci in pionirska skupina. In seveda brez veselega dela tudi ni slo, saj so se krajani vseh štirih krajevnih skupnosti dobili še na tovariškem srečanju.

RESNE ZAGATE KRAJEVNE SKUPNOSTI GALJEVICA

Bo mogoče premostiti razhajanja

Če bi razčlenili nastajanje nove Galjevice in ocenili tokove doseljavanja v Ljubljano po sedanjih stališčih o razvoju kmetijstva, komunalne opremljenosti, stanovanjske gradnje, drobnega gospodarstva, industrije in drugih dejavnosti, bi prav gotovo priznali, da bi bila Galjevica znatno manjša, če ne bi takrat, pred dobrimi petindvajsetimi leti, povzdigovali mesta in industrije nad vse stvarne vrednote razvoja.

V Ljubljansko gospodarstvo smo tokrat zvalili na tisoče ljudi. Ker nismo imeli prostih stanovanj in komunalno urejenih zemljišč, priselkom pa smo nudili le ekstenzivna delovna mesta, so se nam razbohotila obsežna nenadzorovana naselja črnih gradenj. Med njimi smo kmalu pričeli uvrščati na seznam tudi Jurčkovo pot, najobsežnejši del današnje krajevnosti Galjevice.

Letá so tekla (še tečejo), zemljišča so pozidali, v občinskih upravnih organih in pristojnih službah pa so predvsem preštevali nove črne zgradbe in dolge mesece premlevali to problematiko.

Papir je prenesel vse, a življenje je, tudi v krajevni skupnosti Galjevica, rezalo svojo neustavljivo pot.

Najbolj poklicani iz še mlade krajevnosti Galjevica so se v imenu okrog 3.200 Galjevcianov zaustavili za nekaj uric na tej prometnici in nam skušali izlučiti

posebnosti današnjega dne in zeleno traso nove razvojne poti krajevnosti in njenih krajanov ali delovnih ljudi in občanov.

Krajevna skupnost Galjevica je prav zdaj v precepu posledic preteklosti, nakazanih v uvodnih mislih in potrebe po napredovanju, ki bi jo v komunalni opremljenosti izenačila z drugimi primestnimi krajevnimi skupnostmi.

»Hočemo legalizacijo črnih gradenj. Hiše in prvotne infrastrukturne vode smo zgradili in potegnili z lastnim denarjem brez družbenih posojil. To je zahtevalo od nas nadpovprečna odrekavanja. Vsa leta po vselitvi, teh pa je povprečno že petnajst, že plačujemo vse prispevke, npr. mestno zemljišče. Žal ob naših potrebah tega nočejo upoštevati in tudi nočejo slišati za solidarnost med razviti in zaostalimi deli Ljubljane.

Zakaj tako bolesto opozarjamo na naše probleme in pričakujemo družbeno pomoč?

Od nas zahtevajo dva velika izdatka: po okrog 170 tisoč dinarjev za izdajo gradbenega dovoljenja ter po okrog 1.400 dinarjev na kvadratni meter stanovanjske površine za izgradnjo kanalizacije.

Dveh tako velikih stroškov večina krajanov sedaj ne zmore. Zato prosimo, da nam občinske družbeno-politične organizacije in upravni organi oziroma izvršni svet

pomagajo pridobiti posojila. Pri ureditvi kanalizacije pa smo pripravljene sodelovati tudi z drugimi oblikami dela oziroma prispevkov,« bi lahko strnili pogovor o tej problematiki v krajevni skupnosti Galjevica.

Ko so tudi na Galjevici oblikovali samostojno krajevno skupnost in z družbeno pomočjo dobili družbeni dom, so bili prepričani, da bodo lažje uveljavljali skupne krajevne potrebe. Žal ne teče vse tako, kot so pričakovali. Kanalizacija, telefon, vodovod, trgovina... še vedno ostajajo nerešljive naloge. Z različnimi predvidenimi rešitvami, ki pa so pripeljale zaradi mnogih strpanoti vse dogovarjanje na začetek, je prišlo v krajevni skupnosti do močnega nezaupanja in apolitičnega razpoloženja prebivalcev.

»Z našo problematiko smo seznanili OK ZKS in OK SZDL naše občine, a imamo občutek, da smo naleteli na komaj priprta vrata razumevanja. Zato se bojimo, da bo ob novem iskanju odgovornih ljudi v krajevni skupnosti ostalo zaradi polpretekega in sedanjega razmerja do naše temeljne samoupravne celice večino mest nezasedenih.

Že danes želimo povedati, da takrat ne bomo sprejemali najrazličnejših očitkov, da nismo storili dovolj za napredek krajevnosti in njen kadrovske ter družbeno-politični razvoj. Z našimi hotenji, pristopi, razdajalnji, celovito aktivnostjo ne zmoremo več, kot smo storili. Zato tudi kličemo po družbeni pomoči,« so s varedo zaključili pogovor sekretar OO ZK Galjevica Franc Rutar, predsednik KK SZDL Peter Kosi, podpredsednik skupščine delegatov Marjan Miseric, predsednik sveta krajevnosti Štefan Klement in podpredsednik sveta Ivo Starin.

STANE JESENOVEC

IZ KRAJEVNE SKUPNOSTI KOZARJE

S samopriskupkom do kanalizacije

20. maja so se krajani krajevnosti Kozarje na referendumu odločili za izgradnjo kanalizacije z lastnimi sredstvi.

Od 902 volilnih upravičencev se je referenduma udeležilo 656 krajanov ali 72,7 odstotka. ZA samopriskupvek, ki bo znašal 2 odstotka od netto osebnega dohodka in ga bodo krajani plačevali pet let, se je odločilo 547 krajanov ali 60,3 odstotka, proti pa je bilo 97 krajanov ali 10,7 odstotka. Neveljavnih glasovnic je bilo 12 ali 1,7 odstotka.

Slabša udeležba na referendumu je posledica dej-

stva, da so hiše ob glavnem kanalu do VVZ Kozarje na ta kanal že priključene. Te hiše pa v skupnem izračunu pomenijo 10 odstotkov.

Izglasovan samopriskupvek torej pomeni, da so ljudje še vedno pripravljeni prispevati za skupno dobro, da le vedo, kam dejansko njihov denar gre. Prav posebno pohvalo pa krajani krajevnosti Kozarje zaslužijo tudi spricho dejstva, da so se prvi med ljubljanskimi mestnimi krajevnimi skupnostmi odločili za odvojitev sredstev iz osebnega dohodka.

N. Č.

Makadam in odprti kanali so značilna slika Galjevice. Kljub veliki pripravljenosti krajanov, da bi rešili med drugim tudi ta dva razvojna vozla, so prešibki in kličejo po širši družbeni pomoči.